

proleter

YAZARLARI İŞÇİLER VE KÖYLÜLERDİR.

Yedikleri İçtikleri Bütün Bizimdir

SAYIN İŞÇİ ARKADAŞLAR, ŞÜ GÖRMÜŞ OLDUĞUMUZ TÜRKİYE, ŞEHİR OLSUN, KÖY OLSUN BÜTÜN İŞÇİ—KÖYLÜ ELİNDEN ÇIKIYOR. ZENGİNLER BU SICAKTA EN SEFALİ YERLERDE GEZİYOR, İŞÇİYE İŞİNDE ÇALIŞIYOR. KIŞIN DA, ONLAR SICAK APARTUMANDA, BİZSE SOĞUKTA...

OY ANAM, OY

«Oy» derik, ikimiz de; sizğin ben biz...

Siz: Toprak ağası, fabrika patronu, han apartuman sahibi ve de para babaları, beyler, beyefendiler...

Biz: köylüler, işçiler, dargelirli, yani tüm emekçiler; ve de işsizler, yani çok gelirliler...

«Oy» derik, ikimiz de; sizğin ben... Ama niye derik arkadaşım?

Biz: şundan derik ki: Halimiz, ahvalimiz perişan; işimiz düzen tutmaz; çocuğumuzu kimse okutmaz. Ağası, patronu, beyi, beyefendisi bin kazanır sirtumızdan, birini bize verirken elleri titrer. Bu da yetmiyormuş gibi, devlet kapısında söverler, hastaneden kovarlar, karakolda döverler... İşte biz bundan «Oy!» derik arkadaşım. Hem de yaz altıy, kış altıy, hiç durmadan «Oy anam, oyy» derik.

Siz: Bininizi milyon, milyonunu milyar etmek; ve de başınıza geçip dur dur ötmek için «Oy» dersiniz...

«Oy» derik ikimiz de; sizğin ben biz...

Bizim «Oy»lar taa yüreğimizin içinden, ciğerimizin kökünden çıkar. Sizin «Oy»lar ise sandıktan çıkar... Bizim «Oy»lar bizi mafeder, sizin «oy»lar sizi mebus eder.

YETTİ GAYRI!...
YAĞMA YOK!...

Behey bey oğlu beyleri! Bre ağa oğlu ağaları! Ulan patron oğlu patronlar!.. Gayrı canımıza tak dedi, bıçak kemiğe dayandı; sizi ve yedi süلالenizi sandıktan çıkarımayacağız.

Yedi renge değil, yetmiş renge bürünseniz, sizin kim olduğunuzu biliyoruz.

Halk Partisiyiz, dediniz; halkı, yani bizi soyup sovana, dövüp dövvene çevirdiniz. Altı okunuzu bağrımaza sapladınız. Baktınız ki, bu böyle sürmeyecek, ve de millet bir gün gelip «Dur!» diyecek size, içtinden birkaç kişiye bir parti daha kurdurdunuz. Adına da «Demirkırat» dediniz.

Bu demirkıratçılık oyunu içinde baştan ağızımıza bir parmak bal çaldınız. Sonra alın terimizi elinizden aldınız, zenginlerin, yani soğanızın keseneze doldurdunuz.

Bu oyun da bozuldu. Sizde oyun çok; bu sefer Demirkıratın adını, «Adalet» yaptınız. Ama ne adalet!.. Amerikan adaleti. Zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapma adaleti.

Millet Partisi dediniz, çıktınız karşımıza. Milli Hareket Partisi dediniz, çıktınız. Güven Partisi dediniz çıktınız; Yeni Türkiye Partisi dediniz çıktınız; Birlik Partisi dediniz çıktınız. Yani yedi renge büründünüz, birbirinizle düşmanmış gibi göründünüz ve de ne yalan söyleyelim, bu zamana kadar uyuttunuz bizi.

İŞÇİ — KÖYLÜ KENDİ
MESLİSİMİZE BİZ
KENDİMİZ DOLACAĞIZ,
YAKINDIR!..

Ama her uykunuz sonunda mutlaka bir sabah gelir; bunu unuttunuz. Yalancının mumu yatmaya kadar yanar, şapka düştü, kel göründü; gayri yeter, vakit erişti!.. Oyumuzla haramzadeleri,

müslüman görünüp gâvurla ortaklık kuranları ve de bizi arkamızdan vuranları meclislere sokmayacağız. İşçi-köylü kendi meclisimize biz kendimiz dolacağız!..

Partimizi mi soruyorsunuz?

Partimiz Türkiye İşçi Partisi!.. Hani hepimizin korkusundan uykularını kaçırın, rüyalarına giren, binbir çamur attığımız Parti. Hani Amerikan gâvuruna da, onun Türkiye'deki uşaklarına da karşı çıkan Parti. Patrondan değil, işçiden; ağadan değil, ırgatın; köşkte villada sirtüstü yatıp keyif çatanlardan değil, gecekondularda çile dolduranlardan yana olan Parti. Yani tüm emekçilerin Partisi. Yani bizim Partimiz. Fükara, namuslu ve çalışkan Türkiye Halkının Partisi. Türkiye İşçi Partisi!

Biz daha söylüyoruz, dosta düşmana bildi, yeruz:

Bizim Partimiz: TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ!

Bir işçi, bir patrona ağama kadar üçyüz liralık iş yaparsa, o patron da, o işçiye onbeş lira verirse, o zaman o patron o işçinin hakkını yemiş oluyordu. Yani işçi üçyüz liralık iş yapıyor, buna karşılık onbeş lira alıyor. Yani patron bedavadan iki yüz seksen beş lira kazanıyor. Hem bir tek o işçiden değil, her işçiden, Hem bir tek o patron değil, her patron.

O işçiler aldığı parayla çocuğunu ve evini geçindiremiyor. O zaman bu patronlar daha fazla zenginleşiyor. Yani işçiler fakirleşiyor.

Sayın işçi arkadaşlar, gelelim parti meselesine... Öbürki partiler, yeni kodaman, zengin sınıfının partileri, Sayın Vatandaşlar, rım, sizleri şöyle kalkındıracağız, diyorlar. Çünkü iktidara geçenece. Ondan sonra hep aynı: arada fakirler kalıyor tabi. Öyle olduğu gibi İşçi Partimize hep birlikte sarılalım. Bizler işçi değil miyiz, olduğumuz gibi oylarımızı İşçi Partimize verelim, partimizi iktidara geçirelim. O zamanlar işçi olan işçinin halinden bilir. Şu görmüş olduğumuz partiler bütün zengin partisi, işçinin köylünün halinden bilmezler. Şehirde bile belli oluyor: belediye arabalarından zengin semtine otuz araba çalışıyorsa, gecekondu semtine on araba çalışıyor.

Sayın işçi ve de köylü arkadaşlar, dok olan bir kimse acın halinden bilmez. Halbusamki yedikleri içtikleri bütün işçinin-köylünün elinden çıkıyor. Nasıl zenginler zenginlerden taraf çıkıyorsa, biz de işçiler-köylüler-fukara emekçi tayfası kendimizden taraf çıkalım. Kendi sınıfımızdan. Kendi partimize oy verelim.

Yetti gayri!.. Bu açıktan, bu zulumdan, başka kurtuluş yolu yoktur.

Garson
Bekir Karabulut
Mamak - Ankara

ÖLECEĞİZ, HAKKIMIZI YİNE İSTEYECEĞİZ SESİMİZİ DÜNYAYA DUYURACAĞIZ

Gayrı sabrımız taşı hareketimiz Anayasadır sözümüz
namus sözüdür. Bu düzen böyle gitmeyecektir.

HAVSA
Necatıye Köylü
Topraksız Çiftçiler
Derneği Başkanlığı
Sayı: 969/23

BİR DE UTANMADAN TİP'E ÇAMUR ATIP DURUYORLAR

EY PROLETERLER...

Biraz okumuş yazmışlığımız varsa, şu bizim Anayasayı alıp şöyle sonuna kadar güzelce bir okuyun. Negüzel, ne doğru şeyler yazıyor. Amma gel gör ki, yazdıklarından yarısından çoğu bugün bizim yaşayışımıza uymuyor. Bunların hepsini burada yazmaya imkân yok. Milletvekili seçimlerinin kazdığı şu günlerde burada yalnız bir maddesi üzerinde duracağım. Anayasanın 68'inci maddesi şöyle diyor:

«Türkçe okuyup yazma bilen, otuz yaşını doldurmuş, askerliğini yapmış, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtekârlık gibi yüz kızartıcı ve diğer ağır suçlardan mahkûmiyeti olmayan her Türk Vatandaşı Milletvekili seçilebilir.»

Sizi bilmem ama, ben kendimi şöyle bir yokladım bu maddeyi okuyunca. Durumum aynen bunlara uyuyor. Babam genç yaşta öldüğü için anama ve kardeşlerime bakmak için lise ikinci sınıftan ayrıldım. Yani okuma yazmam var. Askerliğini yaptım. Hiçbir sabıkam yoktur. Allaha şükür, aklım da başımdadır. Ama ne var ki, allameyi cihan olsam Türkiye İşçi Partisi dışındaki partilerden adaylığımı koyamam. Çünkü daha aday olabileceğim için ufak partilere 1000-1500 lira, hele öteki kodaman partilerine, yani CHP'ye 3000, AP'ye 5000 lira yatırmak zorundayım. Halbuki Anayasada böyle bir madde yoktur. «Parası olan, düdüğü çalar,» dememiş Anayasa. Ama anlaşılın öteki partiler, yani zengin sınıfların partileri, «Fakirler aramıza karışmasın,» diye böyle bir kaide koymuşlar. «Koltuklara en az 3-5 bin lirası olanlar kurulsun,» demişler.

Sorarım size hanginizin birikmiş bin lirası vardır? Bu memleketteki halkın yüzde sekseni kut kanaat geçiniyor. Çoğu zaman oluyor, yiyecek ekmeği bile bulamıyor.

Bir de utanmadan T.I.P.'e çamur atıp duruyorlar. Aslında yalnız Anayasaya tam uygun hareket eden İşçi Partisidir. Bence bu Milletvekilliğini parayla açık artırmaya çıkarmak Anayasaya aykırıdır.

Ey Proleter kardeşlerim! Emekçi, işçi, işsiz kardeşlerim... Senin elinden Milletvekilliği hakkını böyle yollarla almaya çalışan partilere daha ne zamana kadar oy vereceksin? Daha ne zamana kadar zenginlere kul köle olacak, zenginleri başa getireceksin? Onlar bizden, bizim sınıfmızdan olanları ya listelerine hiç aldırılmaya çalışıyorlar, ya da aslımı unutmus bir-iki göstermelik sendikacı koyuyorlar.

Bizim yerimiz TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'dir, orada birleşelim.

Tezgâhtar
Mustafa MERT
Ankara

Edirnedey - Ankaraya sesleniyoruz. Evet Ankaraya sesleniyoruz, yurdumuzun tarihî Edirnesinden. Köy çocuğuyuz, köyümüzde yoksul çiftçilerdeniz. Kendimize ait bir karış toprağı olmayan çiftçilerdeniz. Hırğatlık, kölelik yapan çiftçilerdeniz. Kula kul olan çiftçilerdeniz. Müreffeh Türkiyenin aç çiftçilerindeniz. Çanakkaleden çakmak çalan dedelerimizin aç torunlarıyız. Bütün fertlerini kaderde, kıvançta, ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde yaşatması görevini 1961 Anayasamız Devlete bırakmıştır. Anayasamızın bizlere ilgili olan 37. maddesi niçin gerçekleştirilmez? Yine Anayasamızın 38. maddesinde açıkça belirtilen Toprak kamulaştırılması yapılamaz mı? Elinde hiçbir tutamağı olmayan fertler olarak Devlet bizi Anayasamızın 41. maddesinde belirtilen insanlık haysiyetine yaraşır yaraşır yaşayış seviyesine ne zaman ulaşılacak? Gene Anayasamızın 48. maddesinde bahsi geçen sosyal güvenliğimiz nasıl sağlanacak? Yukarıda ismi geçen Anayasa maddeleri Ankarada ilgili Bakanlıklara hatırlatıldı. Gereken bütün müracaatlar yapıldı. Yine olumsuz, yine olumsuz...

Sesimizi müreffeh Türkiyeye duyurmak istiyoruz, duyuramıyoruz. İç şüphe yok ki, biz de bu güzel vatanın evlâtlarıyız. Nur içinde yatsın, rahmetli Atatürk'ün çocuklarıyız. SÖZ MİLLETİNDİR! Hepimiz birimiz için, birimiz hepimiz içindir. Bu memleketin hakiki müstahsili köylüdür. Elinde bir karış toprağı olmayan bizler, Atam, nasıl müstahsil oluruz? Atam, aciz deriz, bakan yok, elimizden tutan yok. Derdimizi dökeceğiz, dinleyen yok. Bugün aç, yarın yine aç, bunu gören yok. Para yok pul yok, cebimizi bilen yok. Senin sırtında elbise, boynunda kiravat. Benim ise gömleğim yok. Dert çok,

derman yok. Ben söylerim, kaleminim yazar, Atam, duyan yok.

Hüseyin anlatır. yoksul çiftçinin halini, sesimi duyan yok. Elimizden tutan yok. Atam, hırsızlık yapsam, senin safında yerim yok. Yol kessem, cana kıyamam. Göz yaşlarımı akıtarak, müsade et de, derdimi sana dökeyim Atam:

Evet, evliyim. dört de oğlum var. Ufacık bir kulübede altı nüfus oturuyorum. İrgatlık yaparak aile efradımı geçindiriyorum. Müreffeh Türkiyeye sefalet içinde aç yatan var Atam. Ayağı yalınayak, sırtı çaplak binlerce lira borçlu adam var. Evimde yatmağa yorganı olmayan var. Günde üzbinleri kazanan var. Müreffeh Türkiye dedikleri onlar için Atam. Aç kalana bakan yok.

Gayrı sabrımız taşı!.. Anayasadan ayrılmaksızın, senin isteyeceğiz, hakkımızı yine isteyeceğiz. Sesimizi müreffeh Türkiye'ye başka Dünyaya duyuracağız! Hareketimiz Anayasadır. Sözümüz namus sözüdür; Bu düzen böyle gitmeyecektir!

Anayasamıza saygı, Atatürk'e gönül dolusu sevgi.

Köylü
Hüseyin AKTAN

PROLETER DERGİSİ
Sayı : 13
9 EKİM 1969
Sahibi : Necip AKAN
Sor. Md.: Nurettin Pirim
Abone : 6 Aylık 5 TL.
Yıllık 10 TL, sayısı 50 Krg.
adres : Süleyman Sırı Sok.
2/8 Yenışehir - Ankara

Verilmeyen Haklarımızı Elbette Alacağız

Kardaşlarım,

1968 tarihinde biz köylülere dediler ki, Fatsa'ya sosyalistler geliyor, bugün daha ne duruyorsunuz, köylüler, dediler... Kardaşlarım, biz de elimize sopaları aldık, köyden indik şehre. Sosyalist dedikleri adamları bulduk. Burada sosyalis varmış, dedik. O sosyalisleri yok edeceğiz, dedik. O zaman o adamcazlar, biz köylüye dedi ki: Bir dakika, musade edin, ondan sonra bizleri yok edin, dediler. Evet, dediler, biz sosyalistiz. Biz Biz de sizin gibi fakir bir köylü çocuğu olarak meselelerimizi duyurmuş İŞÇİ Partiliyiz. Ve biz geldik size, ya geldik. Üç beş kişi tefeci, çıkarıcı,

geldik. Üç beş kişi tefeci, çıkarıcı, karaborsacıların elinden kurtaralım kendimizi, demeye geldik. Memleketimizde toprak ağalığı devam ediyor, ırgatlıktan kurtulalım, demeye geldik. Niçin, hep ticarına Ziraat bankası kiredi versin? Biz fakir köylüler, dar gelirli Bankanın kapısından geri kovuluyor, demeye geldim. Niçin köylü kardaşına yüzde elli fayızla veriyorlar, demeye geldim... İşte veriyorlar, demeye geldim... Niçin gavura bizi soyduruyorlar, demeye geldim. Niçin biz alın teri ile ellerin nasır olmuş, kazanmış olduğumuz ürünleri yok pahasına alıyorlar, demeye geldim. İşte kardaşlarım, memleketi soydular, emdiler, bitirdiler. Soyan haklı, soyulan haksız. Bu doğrumu, demeye geldim.

daşlarına kiredi vermesini, halk çocuklarına eşit okuma olanağı sağlamasını ve fayızlılığın ortadan kalkmasını emreder. Yıllardır böyle bir idarenin hasiretini çektik.

Bunu zengin, fayızcı, ağa, tefeci sınıfının politikacılarının yapacağına inanmıyoruz. Yapamaz şey, el ele vermek, fayızlılığı koruyan, kan-ter içinde, yıl oniki ay çalışdığımız halde bize yaşama hakkı tanımayan bu gidişe dur! demektir. Toplancaz, biz emekçi köylüler yürüyeceğiz. Zenginlerden bir şey beklemeden, Anayasanın bize verdiği hakları kullanacağız. Ve sonunda verilmeyen haklarımızı da elbette alacağız. Bizlere engel olan,

bil ki fayızcular demokrasi düşmanlarıdır. Demokrasi düşmanlarının arkasında Amerika vardır. Ve Amerika fayızcılığa karşı mücadele eden köylülere düşmandır. Fabrikadaki haklarını almak isteyen işçilere düşmandır. Çünkü gerçek demokrasinin var olduğu bir ülkede Amerikalı bulunamaz. Huzur içinde yaşamak istiyorsak Amerikayı kovacağız.

Ama bütün bunlar yeter mi? Yetmez. Kendi partimiz içinde, kendi sınıfımız için çalışacak, kendimiz iktidara geleceğiz. Yani emekçi sınıfımız.

Bağımsız olacağız. Demokratik olacağız. Sosyalist olacağız. Haklarımızı alana kadar mücadele edeceğiz.

Köylü
Şükür GÜLEÇ
B. Demirci Köylü
Fatsa

TİP ALEYHİNDE BİLDİRİ DAĞITAN 2 KİŞİ MAHKÛM OLDU

7 Nisan 1968 tarihinde Trabzon'da Türkiye İşçi Partisi'nin 11. Kongresi toplanıyordu. O gün şehirde imzasız bildiriler dağıtıldı. Dağıtanlar, Komünizmle Mücadele Derneği mensupları ve Trabzon İmam-Hatip Okulu'ndan kandırılmış bir kaç saf çocuğu. Bildirilerde, Trabzonlular, sosyalistleri linç etmeğe çağırıyorlardı.

Fakir, namuslu ve çalışkan Türkiye Halkının tek temsilcisi Türkiye İşçi Partisi, bu iftiralar atan, kanunusuz yalancılar hakkında dava açtı. Polisin, güpegündüz dağıtılmasına seyirci kaldığı bu bildirileri ve dağıtanları bizzat Türkiye İşçi Partili halk yakalayıp, adalete teslim etti.

Dava sonunda, Komünizmle Mücadele Derneği Genel Müfettişi Hikmet Oğuz ile İbrahim Gürsoy adlı bir çocuk 14'er gün hapse mahkûm oldu. Duruşmanın sona ermesi üzerine düşüncesini açıklayan T.İ.P. Trabzon İl Başkanı Atilla Aşut: «Şimdi, yüzlerine tükürülmesi gereken kişiler, Mahkeme Kararıyla da tesclil edilmiştir.» demiştir.

Kardaşlarım, bakdık ki adamlar bizden daha dertliymiş. Biz köylülere bu hakkın alınmasını öğrettiler. Allah onlardan razı olsun. Anladık: memleketimizde Anayasa kurulmuş. Hak verilmez, alınır. Elbette Anayasanın vermiş olduğu hakkı biz fakirler alacağız. Artık kanımızın son damlasına kadar çalışıp, bu hakkımızı alacağız! Kardaşlarım, alacağız, demekle olmuyor. Evvelce birleşeceğiz. 22 milyon Türk emekçisi toplanacağız. Biz fukara, emekçi sınıfındanız. Hep emekçi değil miyiz? Sınıfımız, emekçi sınıfıdır. Hepimiz iş işlemiyor muyuz? Partimiz İŞÇİ PARTİSİ'dir.

Bundan sonra tefeciye, karaborsacıya, çıkarıcılara pay vermiyeceğiz. Yurdumuzu sömüren gâvurları kovacağız. Dalkavuklarına fırsat vermeyeceğiz. Biz köylüleri bu zamana kadar avuttular. Bundan geri avutamazlar. Artık köylü, kimin namuslu, kimin namussuz olduğunu anlamıştır. Artık daha yutmayaacağız.

Gardaşım, yaşamının bir yolu vardır: bu yol Anayasadan geçer. Anayasa kanunların en büyüğüdür. Demokrasiden sözeder. Demokrasi de, vatandaşlar arasında fark gözetmeden, hükümet ve hastane kapılarında herkese eşit muamele yapılmasını, bankaların yoksul gar-

Kahrolsun Aracılar, Tefeciler, Vatan Hainleri, Amerikan Tohumları

Sayın proleterler, sonsuz sayıklarımı sunar, mücadelede başarılar dilerim. Ben bu hususta Partimize var gücümle gece gündüz çalışacağıma söz veririm. Bulduğum Hakkâri vilâyeti ve kazaları dahil malûmunuzdur şarkın İran Irak hudutlarıdır. Buralar en tehlikeli yerler olduğu gibi insan ölümi bir tavuk kadar emniyetsizdir. Vurulup İrana veya Irakla çıkarlar. Uralarda bulunan ağalar bu kibi şahısları yanlarında barındırıp, eline bir tüfek vererek, yol kesdirmek, adam öldürtmek, soykunculuk yapırmak için beslerler. Tabi fakir kimseler bu kibilere boyun eymeye mecburdurlar. Bulduğum yerde ayındır. Bunun için buralarda medeniyet olmadığı gibi ağalar-beyley diyarıdır. Araziler bütün ağa-beyin ellerindedir. Hatı zatında hazineye aittir. Kim arrar, kimsorar, buna imkân yoktur.

Türk vatandaşı askerliğini yapmış Casım isminde bir vatandaşı para için —5— yerinden maviz ile vuruldu. Vuranlar belli olduğu halde dava yapılmadı. Bedeli —50— bin lira Salih ağa denen adam aldı. Vuran adamlar ve sebebiyet verenler serbest kezmektedirler. Bunlara ne dersiniz?

Bu hususlar göz önüne alınırsa, kimse iş yapamaz duruma kelmesi açıkça anlaşılır. Fakir vatandaş ne yapabilir? Kendim fırsat buldukça yapacağım. Sizler de gastemizde yayın yapmanız bütün vatandaşlar bu hususu bilmeleri lazımdır. Seçim yaklaşdı. Ağalar-beyley köylülere köylü vatandaşına «oyunuzu falan adama vereceksiniz, vermediyiniz takdirde veya sandıktan başkasına ait oy çıkar ise sonunu siz düşünün!» demektedirler. Vatandaş mecburi UNA verecektir. Buralar böyledir.

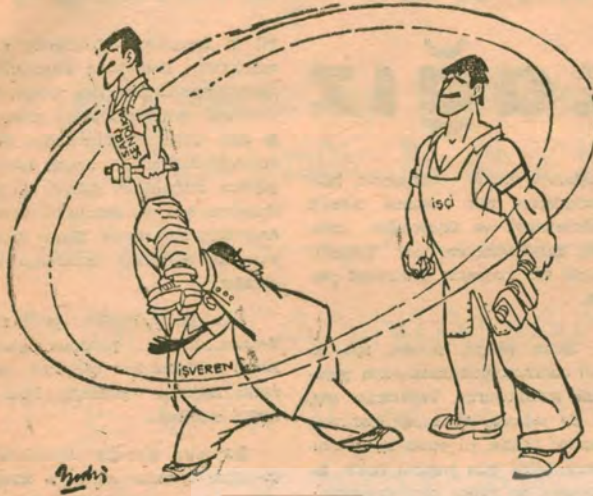
Ama artık böyle olmayacaktır! Artık, işde uyduk, bağıyoruz:

Taşasın T.İ.P.İ., Çalışalım, yaşatalım, ikdidara gelelim. Vatana bu kibilere ellerinden kurtaralım. Yaşasın Türkiye İşçi Partisi!..

Kahrolsun aracılar! Kahrolsun tefeciler!.. Kahrolsun vatan hainleri, amarika tohumları!.. Kahrolsun menfaatpervesler! Allah belasını versin vatana hiyanet edenlere!..

Köylü
Hasan BOZACI
Çukurca Köylü — Hakkâri

DEFOL BE!..

DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER

Geçen günlerde Mehmet Cantekin ve Taylen Özgür adındaki iki devrimci genç Egemen Sınıfları uşakları tarafından vuruldular. Onlar dövüşerek öldüler. Kavgayı onların bıraktığı yerden bizler sürdürüceğiz.

FOYANIZ ÇIKTI MEYDANA

Neymiş, «Amerikan Gavuru, bizi diğer Gavurlardan koruyacakmış.» Ya peki, Kurtuluş Savaşında top tüfek vererek Yonan Gavurunu üstümüze saldırtan siz değil miydiniz? Kıbrısta Rumların kardeşlerimizi katletmesine göz yumup, gemilerimizin önüne altınca filonuzla dikilen siz değil miydiniz?

Baktınız ki: silahla Türkiye halkını yenmenin imkanı yok. bu sefer, dostluk gösterişleriyle girdiniz memleketimize. Marşal yardımı dediniz, girdiniz... Turuman planı dediniz girdiniz. NATO dediniz, girdiniz; SENTO dediniz, girdiniz.

Evet, size kızıyoruz, düşmanımızsınız; alın terimizi sömürüyorsunuz, halkını yenmenin imkanı yok. bu sefer, dostluk gösterişleriyle girdiniz memleketimize. Marşal yardımı dediniz, girdiniz... Turuman planı dediniz girdiniz. NATO dediniz, girdiniz; SENTO dediniz, girdiniz.

melek yüzlü şeytanlar; onlar ki halk hainleri... Onlar ki demir-çelik fabrikasında tesviyeci Ahmede, Çukurovanın sarı sıcakında eriyen ırgat Hasana, karın toklugunu sabahtan akşama kadar tütün toplayan Hacce kadına düşman. Vatan ki: Tesviyeci Ahmedin, ırgat Hasanın, hacce kadının alın teriyle sulanmış, kanlarıyla yağrılmış ve omuzlarında yüklenmiştir. Onlar vatana düşman... Sana düşman, bana düşman. Tüm çalışana düşman... Düşman istemiyoruz yurdumuzda, isterseniz de istemeseniz de topunuz birden çıkaracağız bu topraklardan...

SATTIRIN BE' GAVUROĞLU GAVURLARI..

SATTIRIN BE, SÖMÜRGEN KENELERİ..

SATTIRIN BE, AMERİKAN İTLERİ, UŞAKLARI!.. SATTIRIN!..

DEFOLUN BE, GAVUROĞLU GAVURLAR DEFOLUN BE, SÖMÜRGEN KENELERİ DEFELUN BE, AMERİKAN İTLERİ, UŞAKLARI DEFOLUN

Yeter artık iligimizi sömürdünüz. Yeter artık namusumuzu lekelediniz. Yeter artık bayrağımızı yırttınız; kardeşlerimizi, balarını çığnediniz...

Biz sizi tanırız, Amerikan sömürgecileri; hayrına gelmezsiniz bir memleket. Nereye gitmişseniz kuruttunuz orayı. Taşını toprağını, sebzesini, meyvasını, tahılını maddenini sömürüp aldınız, nana muhtaç et'iniz oranın insanlarını... Bu da yetmiyormuş gibi bir de gavurluğunuzu yaymak istiyorsunuz gittiğiniz yere. Cami yaptırıp Hıristiyan propaganda yapıyorsunuz. Okul yaptırıp kendi dilinizi öğretiyorsunuz. Getirdiğiniz paranın yüz mislini alıp götürüyorsunuz. Utanmadan bir de dost geçiniyorsunuz.

NATONUZLA, SENTONUZLA, ALANINIZLA, PLANINIZLA, ASKERLERİNİZLE, SİVİLİNİZLE

DEFOLUN YURDUMUZDAN

Sizi gidi utanmazlar sizi; sizi gidi züppeler sizi; sizi gidi kapçıklar sizi!.. Siz alemi kör, aptal; kendinizi kurt mu sanıyorsunuz? Siz kurt olmaya kurt, hem de canımız gibi koruduğumuz, türlü çiçekle beslediğimiz ipek tüylü, bal sütlü mor koyunlarımıza saldıran hain bir kurtsunuz. Ama biz, kör değil gözlerimiz açıldı. Aptal değiliz plânınızı anladık artık.

PROLETER Süleyman Sırrı Sok 2/8 Yenışehir-Ankara

AĞLAR ANADOLUM

Ağlar Anadolu, ağlıyor dağ-taş Kentlerde inliyor işçi karındaş Milyonlarca gözün herbirinde yaş Gülen birkaç gözde anlamı bunun Doğmuş çırlıçılak, yaşıyor çırlak Vatandaş denilen öksüzlere bak Sönmeğe yüz tutmuş sayısız ocak Gülen birkaç gözde anlamı bunun Bizde sürünmekte değeri ömrün Sürünmekte sonsuz bu düzen sürün Açıktan çıldır bedenim görün Göbekli gövdede anlamı bunun Söylesen doğruyu bir telâş başlar Vurulur başma sopalar-taşlar (Varsın devam etsin akmakta yaşlar)

Diyorlar, sorumlu «Bey»leri bunun Bir fidan dikecek bahçem bağım yok Derman olacak bir dert ortağım yok Cephe'de vatandaş, sulh'ta adım yok Hain gölgelerde anlamı bunun Ârifi, yine sel gibi çağladın Tam otuzbir yıldır her an ağladın Hainler boynuna kement yağladın Yakındır sanırım bayramı bunun

Âşık Ârifi

Kuzuluk Mahallesi Karasu